

**Avgvstini Barbosæ, V. I. D. Lvsitani, Protonotarii
Apostolici, & sacrae Congregationis Indicis Consultoris,
Nunc Electi Episcopi Vgentini, Tractatus De Canonicis, Et
Dignitatibus, Aliisque ...**

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1658

22 Canonicus quando distributiones quotidianas amittat, & quibus illæ sic
amissæ accrescant, & in sibi remitti, & donari valeant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98570](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98570)

bona quasi patrimonialia, quarum Beneficia-
rius absolutus est dominus: & ideo sic doc-
cent Dominici. in cap. presenti 9. de offic. Ordin.
lib. 6. n. 16. cum seqq. vbi Franch. num. 10. &
in d. cap. unico, § quia verò, à num. 3. Sylvest.
in sum. verb. Clericus, 4. quæst. 4. num. 3. Couar.
in cap. cum in officiis, num. 4. de testam. Paris.
conf. 33. num. 10. tom. 4. Crass. commun. §. te-
stamentum, quæst. 34. in 1. numer. 38. Gonzal.
ad reg. 8. Cancell. §. 7. proam. num. 164. Cardin.
Tusch. pract. conclus. lib. D. conclus. 512. Vgolin.
de potest. Episcopi p. 1. cap. 19. §. 2. num. 6. vers.
verum quibus. Monet. de distribut. quotid. p. 3.
q. 1. numer. 18. & quæst. 4. num. 12. Ioan. Valer.
de different. inter utrumque forum, verb. mu-
nera, differ. 1. num. 14. Gallet. in margarita ca-
suum conscientia, verb. fructus, Filliuc. in quæst.
moralibus tom. 3. tract. 43. cap. 3. quæst. 10. quic-
quid dicat Nauarr. de reddit. Eccles. quæst. 1.
mon. 30. num. 2.

CAPVT XXII.

*Canonicus quando distributiones
amittat, & quibus illa sic amissa
accrescant, & an sibi remitti,
& donari valeant?*

SUMMARIVM.

- 1 Canonici, qui non intersunt diuinis Of-
ficiis, ipso facto ante ullam Iudicis sen-
tentiam, distributiones quotidianas amit-
tunt.
- 2 Excommunicatus iuste eo ipso quotidianas
distributiones amittit, nec eas recuperat.
- 3 Excommunicatus ab excommunicatione ap-
pellans, appellatione pendente distribu-
tionibus priuatur.
- 4 Obligatus in forma Camera potest sine per-
sonali citatione excommunicari.
- 5 Auditori Camera vigore obligationis Came-
ralis tribuitur facultas procedendi per
audientiam contradictarum.
- 6 Executori non licet super validitate senten-
tie, cuius executioni additus est, pronun-
ciare.
- 7 Censurati ab Auditore Camera, sen eius lo-
cum tenentibus absolui non possunt nisi ab
eis, & aliis suis, etiam de partium consen-
su, praterquam in mortis articulo.
Carceratus factus, & culpa sua, non lucra-
tur fructus qui consistunt in distributioni-
bus quotidianis. ibid.
- 8 Suspendus iuste ab officio priuatus est ipso iure
quotidianis distributionibus.
Clericus suspendus debet tantum habere

de fructibus sui beneficii quod sufficiat si-
bi pro alimentis. ibid.

Suspendus ob contumaciam minime alimen-
ta debentur. ibid.

- 9 Suspendus iuste à beneficio amittit distribu-
tiones quotidianas.
- 10 Interdictus iuste ab ingressu Ecclesie amittit
ipso iure quotidianas distributiones.
- 11 Cessationis à Diuinis siue iusta, siue iniusta
tempore Canonici non percipiunt quoti-
dianas distributiones.
- 12 Depositus seu verbalis degradatus ab Ordine,
officio, vel beneficio amittit quotidianas
distributiones, illi tamen danda sunt ali-
menta de ipsis redditibus ecclesiasticis, si
aliunde non habeat unde vivat.
- 13 Canonicus in Ecclesia Cathedrali, vel Colle-
giata, qui priuatus fuit Canonatu non
percipit quotidianas distributiones.
Canonicus depositus, si non habet unde vi-
uat, alendus est de fructibus sibi oblatis be-
neficii, etiam si ob culpam propriam, vel
admissum scelus fuerit depositus. ibid.
- 14 Distributiones quotidiana ordinaria, & pro-
priè sumptæ amissæ accrescunt aliis cleri-
cis, qui intersunt diuinis Officiis.
- 15 Concil. Trident. cap. 3. sess. 11. & 21. dere-
form. declaratur & concordatur, & nu-
meris seqq.
- 18 Distributiones absentium debentur solum
actu interessentibus, non verò aliis, qui
iuris fictione censentur interequentes, ut
qui absunt ex causa infirmitatis, vel ob
alium Ecclesie sue utilitatem, aut in-
flam, & rationabilem corporis necessita-
tem.
- 19 Canonicus potest distributiones, quas alter
male quæserat sibi applicatas, & tradi-
tas illi ipsi donare, qui eas amittit.
- 20 Distributiones amissas ob non residendum
non potest Episcopus, seu Capitulum re-
mittere, aut donare, sed vide n. 23.
- 21 Canonicorum consensus non potest facere, ut
qui non interfuit Diuinis, habeat distribu-
tiones quotidianas, & neque statuto, aut
lege hoc potest constitui.
- 22 Capitulum totum per consuetudinem non po-
test concedere quod absens lucretur distri-
butiones quotidianas etiam si per momen-
tum temporis durauerit absentia.
- 23 Distributiones praterite remitti de iure Con-
cilij Trid. prohibentur, etiam si absit omnis
fraus, & conuentio.

Canonicus, qui non interfuit
diuinis Officiis ipso facto ante
ullam iudicis sententiam, di-
tributiones quotidianas amit-
tunt, vt patet ex capite unic. §. qui verò,
de cleric. non resid. libro 6. & colligitur ex
Concil.

*Conc. Trid. sess. 24. de reform. c. 12. vers. distribu-
tiones, docent Monet. de distribut. quotid. p. 3. q.
7. à n. 71. Sanctarel. var. resol. q. 13. n. 1. me citato
in hoc loco Trullench. in expos. Decal. l. 1. c. 8.
dub. 3. n. 1. Non interessentes autem dicuntur,
qui vel absunt à choro exceptis iis, qui tan-
quam præsentes ibidem reputantur, de qui-
bus c. 23. & 24. egimus, vel in choro assisten-
tes ibidem non canunt, iuxta terminos per
me declaratos infra cap. 34.*

Excommunicatus iuste eo ipso quotidianas
distributiones amittit, nec eas recuperat, vt
probat ex c. pastoralis §. verum, de appell. vbi
Romanus Pont. ait excommunicato prouen-
tus ecclesiasticos meritis subtrahi, cui Eccle-
sia communio denegatur, nomine enim pro-
uentuum ecclesiasticorum contineri quoti-
dianas distributiones decidit Bonifacius VIII.
*in Extrauag. vnic. vers. & quia non occurrit, de
decim. inter commun. Ita Cou. l. 3. var. c. 13. n. 8.
vers. 12. Vgolin. de censur. tab. 2. c. 12. in princ.
n. 2. Flamin. Paris. de resign. benef. l. 4. q. 3. n. 52.
Rebuff. in c. postulasti, n. 84. de clerico excommu-
nicato. Gutier. canon. q. l. 1. c. 1. ex n. 90. Bonacin.
de censur. disp. 2. q. 2. pun. 4. §. 1. n. 7. Nic. Garc.
de benef. par. 7. c. 13. n. 125. Monet. de distribut.
quotid. par. 2. q. 15. num. 18. Pute. decis. 180. lib. 1.
Seraphin. decis. 1164. n. 2. vbi quod Capitulum
habet iustam causam denegandi distribu-
tiones quotidianas excommunicato, Mar. Alter.
de censur. tom. 1. l. 2. disp. 6. c. 8. vers. ad dubita-
tionem, Ricc. de iure personarum l. 4. c. 14. n. 7.
Barthol. à S. Fausto de horis Canon. lib. 3. q. 37.
Rot. in Elboren. fructuum 17. Nouemb. 1629. cor-
am R. P. D. Queipo, & in eadem 14. May 1631.
coram R. P. D. Ghislerio, & decis. 280. n. 1. tom. 2.
consil. Farinac.*

3 Quod verum est etiam si prætendat se ex-
communicatum per iniuriam & iniustitiam,
& propterea ab excommunicatione sit inter-
posita appellatio, nam nihilominus appella-
tione pendente distributionibus priuatur, vt
in d. c. pastoralis adnotarunt Panor. num. 6. &
Franch. n. 4. & 16. Suar. de censur. disp. 13. sect. 2.
ante n. 10. Monet. d. q. 15. n. 20. Ricc. d. cap. 14.
n. 13. De eo autem, qui iniuste fuit excommu-
nicatus, vide c. 24. n. 45.

Vtrum excommunicatus egenus & pauper
sit alendus ex redditibus beneficii, olim vidi
dubitari, in quo dubio vera est omnium sen-
tentia illum de his bonis nihil habere posse,
quia cum possit poenitere, & non curet, dici-
tur clauis Ecclesie contemnere, glos. fin. in fine
*in c. pastoralis §. verum, de appell. Cou. var. l. 3.
c. 13. n. 8. vers. duodecimo. Surd. de aliment. tit. 1.
q. 81. n. 8. vbi n. 9. cum dicta glos. limitat quan-
do aliis talis excommunicatus esset fame pe-
riturus si non subleuaretur ex bonis benefi-
cij, & deinde cum aliis Doctoribus per eum
citatis limitat quando non dependet ab eius
Barbos. de Canon. & Dignitatib.*

potestate, consequi liberationem ab excom-
municatione, vt quia esset aliqua iusta causa
impeditus petere absolutionem; & ponit ra-
tionem diuersitatis inter excommunicatum,
& suspensum, aut depositum, quia est in ex-
communicati potestate recurrendo ad Ec-
clesiam exire à vinculo, non sic in deposito,
aut suspensio, de quo infra n. 8. & 12.

Pulcher est casus, & quotidianus, relatus in 4
d. Elboren. ad cohibendam eorum malitiā qui
cum sub obligatione Camerali Romæ cōtra-
xerint, vel ad soluendam pensionem se obli-
gauerint, postquam ad patrios lares conuolāt,
prædunt non posse alibi citari, ac proinde
censuras ab Auditore Camerae vigore huius-
modi obligationum sine personali citatione
emanatas, declarari nullas ab earum execu-
toribus extorquent, & de quotidianis distribu-
tionibus sibi interim responderi obtinent, &
quod peius est, per vim sibi cōsignari faciunt;
de quo vide etiam eadem Rot. in Romana, seu
Bracharen. pecuniaria, 2. Decemb. 1594. coram
Orano, impressa per Zachiam de oblig. Camer.
dec. 115. n. 7. vbi cum Antonius Lopez Cantor
Ecclesie Bracharen. esset obligatus in forma
Camerae ad soluendum certam pecuniarum
summam, & ob non solutionem factam præ-
cedente citatione per contradictas fuisset de-
claratus excommunicatus, ac de validitate
excommunicationis ageretur, † Rota tenuit
pro eius validitate eo quod vigore obligatio-
nis Cameralis tribuatur Auditori Camerae fa-
cultas procedendi per audientiam contradi-
ctorum absque eo quod dictus Cantor prin-
cipalis semel personaliter, vel domi ad iudi-
cium vocaretur. Nec est verum, quod execu-
tor absolutionem de facto concedendo possit
talem excommunicatum ad participandas di-
stributiones quotidianas, rehabilitare quia
nulliter, & absque iurisdictione procedit, cum
certum sit, † executori non licere super vali-
ditate sententiæ, cuius executioni additus est,
pronunciare, l. si vt proponis, l. executorem, C. de
execut. rei iudic. l. si prator 75. de iudic. Bart. in l.
à duo Pio, in princ. n. 4. Alex. n. 9. & Iaf. n. 12. de
re iud. Menoch. de arb. l. 1. q. 38. Cou. pract. c. 16.
n. 5. Surd. cons. 405. n. 15. & clarè colligitur ex
facultatibus Auditori Camerae concessis à fe-
licis memor. Paulo V. in const. 28. aliàs 20. in-
cip. Eximia, §. 21. sub dat. Roma apud S. Marcum
Kal. Octob. 1606. quæ est in Bullario nouo, tom. 3.
pag. 212. vbi hæc verba leguntur. † Et quod à 7
te, vel Locumtenentibus, & aliis predictis pro
tempore excommunicati, seu aliis censurati, ab
aliis quam à te, vel Locumtenentibus, & aliis tuis
huiusmodi etiam de partium consensu præter-
quam in mortis articulo constitutum absolui non
possunt ad euitandas collusiones, &c. Videant
ergo iniuste renitentes soluere & censuras
non timentes quo iure foueantur, & cōscien-
tia

M tia

tia suae consulat, partibusque satisfaciant. Carceratus factus, & culpa sua, non lucratur fructus, qui consistunt in distributionibus quotidianis, Rot. dec. 280. n. 1. apud Farin. t. 2. *Consil.* & de carcerato iniuste, vide infra c. 24. n. 42.

8. Suspendus iuste ab officio, privatus est ipso iure quotidianis distributionibus, cum illae non dentur iis, qui divinis Officiis non interfunt, prout suspensus ab Officio interesse nequit. Ita Nau. d. *conf.* 11. n. 6. Vgolin. d. *tract.* de *cenfur.* tab. 4. c. 6. §. 3. in fin. *vers.* postremo *ex-* *ciuntur*, Sanch. de *Matr.* lib. 3. disp. 51. sub num. 10. Monet. d. g. 15. n. 37. Bonac. de *cenfur.* disp. 3. q. 6. punct. 2. n. 16. Idem quoque dicendum est de suspensio à beneficio: nam is quoque amittit distributiones quotidianas; ita Vgolin. d. tab. 4. c. 8. §. 7. n. 4. post alios, quos refert, quod etiam est de mente omnium, qui de suspensione scripserunt; fatentur enim hunc esse proprium effectum suspensionis à beneficio, ut omnibus provenientibus, & emolumentis ipsius beneficii priuet, ut inter ceteros videre est apud Sayr. de *cenfur.* lib. 4. c. 6. n. 9. & 10. licet is n. 11. velit adhuc suspensum à beneficio, si intersit Divinis, lucrari distributiones, in qua opinione est singularis, neque eius ratio urget; limitat tamen post Vgol. Cou. & Sayr. hanc resolutionem Monet. d. loco n. 40. ut suspensio etiam à beneficio, ubi aliunde non habeat unde se sustentet, subueniendum sit de fructibus ipsius beneficii, ubi suspensio pro poena lata est, non autem si pro contumacia: nam cum tunc parendo ab ea se eximere, ac liberare possit, non est ei subueniendum de dictis redditibus, ac fructibus nisi summa necessitas adsit: cum habenda sit ratio ne in opprobrium Cleri mendicare quis cogatur, c. *Diaconi* 93. d. licet aliis malè meriti debeant publica egestate laborare, l. *bona fides ff. de positi*; ideo Clericus suspensus debet tantum habere de fructibus sui beneficii, quod sufficiat sibi pro alimentis, *glos. verb. admiserant. in cap. cum Vintoniensi. de elect.* quae tamen intelligit quando non habet aliunde, quia tunc datur aliquid ad modicam sustentationem, ne ex toto egeat; secus si habeat de proprio, vel ex alio posset vivere, quia tunc nihil percipere potest durante suspensione; ita Cou. lib. 3. var. c. 13. n. 8. *vers.* duodecimo, in princ. Surd. de *aliment.* tit. 1. q. 82. à n. 5. Nau. *conf.* 45. n. 2. de *tempor. ordin. in antiq.* & *conf.* 7. iuncto *conf.* 27. de *sent. excom.* Henric. in *sum.* l. 13. c. 13. §. 4. iuncto *commento lit. N.* Campan in *divers. Juris Canon.* rub. 11. c. 16. n. 20 Sayr. de *cenfur.* lib. 4. c. 6. n. 12. Vgolin. *cod. tract.* tab. 4. c. 8. §. 7. n. 2. Monet. de *distrib. quotid.* p. 2. q. 15. n. 40. Ric. de *iure personarum extra gremium Eccles. exist.* lib. 4. c. 14. à n. 24. ubi n. 26. subdit suspensio ob contumaciā minimè debere alimenta, Seraph. *decis.* 1098. n. 3. De illo autem qui iniuste fuit suspensus,

vide infra cap. 24. à num. 46.

Interdictus iniuste ab ingressu Ecclesiae amittit ipso iure quotidianas distributiones, neque eas recuperat; nam distributiones quotidianae non dantur nisi iis, qui in Ecclesiis interfunt divinis Officiis tanquam Ecclesiae ministri, ut constat ex c. *unic. de cler. non resid.* l. 6. & aliis in principio huius c. citatis: at vero is, cui est interdictus Ecclesiae ingressus, vel absolute, nullo modo Ecclesiam ingredi potest, Fusc. de *Visitat.* l. 2. c. 32. n. 7. Vgolin. d. tab. 5. c. 16. §. 1. ad audienda in ea divina Officia, ut colligitur ex cap. *is cui, de sent. excom. lib. 6.* Henric. in *summa* lib. 13. cap. 32. §. 2. circ. med. Vgolin. *dict.* cap. 16. §. 3. n. 1. Igitur, &c. Ex quibus sic resoluit Monet. *dict.* q. 16. à n. 46. ubi n. 50. ampliat procedere siue interdictum laicum sit à iure, siue ab homine, & n. 52. ampliat etiam ut procedat licet iste Canonicus fuisset in alia ciuitate interdictus ab ingressu Ecclesiae, & n. 55. limitat in festiuitatibus, quae habentur in c. *alma mater*, §. in *festiuitatibus, de sent. excom. in 6.*

Tempore cessationis à Divinis siue iustae, siue iniustae, Canonici non percipiunt quotidianas distributiones. Ita probatur in c. *si Canonici*, §. *scituri, de offic. Ordin.* in 6. & docent Cou. in c. *alma mater* p. 2. §. 4. num. 7. Henric. d. lib. 13. cap. 52. §. 3. & c. 53. §. 2. circa med. Sayr. de *cenfur.* lib. 5. c. 19. num. 17. Alphons. Vega in *sum. par. 1. c. 103. casu 6.* Gomez in *explicit. Bullae Cruciate* ad 5. *claus. in ultim. verbis*, Anton. de Campos de *cessat. à Divinis* n. 98. *vers.* si autem Monet. *dict.* q. 16. n. 36. Auila de *cenfur.* p. 2. disp. 2. dub. 3. *concl.* 3. Cened. *pract. & Can. quest.* l. 1. q. 1. n. 55. Bonacin. de *Horis Canon.* disp. 2. q. 5. puncto 2. Bart. à S. Fausto *cod. tract.* lib. 3. q. 39. Tenetur tamen is, cuius culpa cessatio indicta fuerit, Canonici, & Clerici ad id, quod eorum intersit; eo quod omnino cessantes à celebratione diuinorum Officiorum quotidianas distributiones amiserant, aut sane non acquisierint, c. 2. de *offic. Ordin.* lib. 6. Cou. in c. *alma mater* par. 2. §. 4. n. 7. *vers.* tertio eadem. Fr. Emman. *quest. Reg. tom. 2. q. 115. art. 4.* Vide infra in c. 24. n. 50.

Depositus, seu verbaliter degradatus ab Ordine, officio, vel beneficio amittit quotidianas distributiones; illi tamen danda sunt alimenta ex ipsis redditibus ecclesiasticis si aliunde non habeat unde viuat, nec cum decore status ecclesiastici cogatur mendicare: Ita Cou. d. lib. 3. var. c. 13. n. 8. *vers.* 12. *hinc etiam deducitur*, Vgolin. de *cenfur.* tab. 2. cap. 12. in princ. num. 1. circa med. Barthol. à S. Fausto d. lib. 3. q. 43. Monet. d. q. 17. à numer. 23. ubi num. 25. & seq. limitat in iniuste deposito, vel in restituto ab illo, qui verbaliter deposuit, & à num. 27. idem resoluit & limitat in degradato, seu actuakiter deposito, & à numer. 31. resoluit

13 resoluit Canonum in Ecclesia Cathedra-
li, vel Collegiata, qui priuatus fuit Canonica-
tu non percipere quotidianas distributiones,
& à n. 36. regulariter loquendo, tenet quòd
Clericus, seu Canonicus non amittit fructus,
& distributiones beneficiorum nisi quatenus
tribuntur iis, qui aliquem Ordinem exer-
cent, & non aliter.

Canonicus, qui fuit depositus, si non habet
aliunde alimenta, est aléus de fructibus be-
neficii sibi ablatis, etiam si ob culpā propriam,
vel admissum scelus fuerit depositus; *tex. in c.
studet, in fine, vbi glos. 50. dist. Cou. lib. 3. var. c.
13. n. 8. v. duodecimo, Corduba de Lara in l. si quis
à liberis §. si vel parens n. 62. ff. de liber. agnos-
cend. Surd. de aliment. tit. 1. q. 82. à princ. vbi n. 4.*
id procedere ait non solum in deposito ipso,
sed etiam in suis de familia, & de seruitio, si-
ne quibus esse non potest, & n. 12. resoluit ali-
menta ab Ecclesia non ministrari ei, qui est
non solum verbo, sed & actu depositus.

14 Quibus autem accrescant distributiones
quotidianæ ordinariæ, & propriè sūpte amisse
in casibus suprà enarratis, est huius loci inue-
stigare; sed omisis aliis vera mihi videtur eo-
rum opinio, qui tenent eas aliis clericis, qui
inter sunt diuinis Officiis, accrescere; ita glos.
*verb. pars dimidia, in Clem. 2. de atate, & qual.
& verb. suspensis, in Clem. 2. de vita, & honest.
cleric. Gig. cons. 144. n. 30. Cassad. decis. vnic. de
cleric. non resid. Cou. l. 3. var. c. 13. n. 7. Nau. in
man. c. 25. n. 123. & de Orat. c. 7. n. 34. & miscel-
lan. 59. n. 9. Azor. instit. moral. par. 2. l. 7. c. 7. q. 8.
& 9. Monet. d. par. 3. q. 6. n. 16. Sanctarel. d. q. 13.
n. 2. Barthol. à S. Fausto d. lib. 3. c. 87. Sanch.
in Consil. moral. tom. 1. lib. 1. c. 2. dub. 38. Macha-
do en su perfecto Confessor. l. 4. p. 4. tract. 3. do-
cum. 7. n. 1. idque optimè probatur ex d. c. vni-
co, & ex Concil. Trid. c. 12. vers. distributiones,
ibi, qui statis horis interfuerint, & c. & sess. 21.
de reform. c. 3. ibi, & in distributiones quotidianas,
quæ inter Dignitates obtinentes, & ceteros Di-
uinis intereßentes proportionabiliter, & c. Intel-
ligit Stephan. VVeyms d. constit. 11. num. 14.
non de distributionibus illis nouis ex tertia
parte fructuum conflatis, sed de antiquis di-
tributionibus, quæ ante Concil. Trid. in pleris-
que Ecclesiis fuerunt constitutæ, vt ex com-
muni massa bonorum & reddituum Ecclesiæ
desumerentur, has enim accrescere præsen-
tibus postulat communis ratio, quia ex com-
munibus fructibus destinatæ sunt solis præ-
sentibus, tanquam in mercedem & honora-
rium maioris diligentia: vbi detractio autem
per Concil. Trid. introducta, tendit in pœnam
negligentiæ, ex qua nemo facile debet lucrum
capessere.*

15 Verùm obstat decretum eiusdem Concil.
sess. 22. de reform. cap. 3. dum decidere vide-
tur portionem distributionum iis contingen-
Barbos. de Canonic. & Dignitatib.

tem, qui non interfuerint, applicari debere fa-
brica Ecclesiæ quatenus indigeat, vel alteri
pio loco arbitrio Ordinarij: Vt ea de re ex-
tat peculiaris declaratio Eminentissimorum
Cardinalium Sacri Concilij interpretum, in
hæc verba. *Distributiones quotidianæ, quæ
ex tertia parte fructuum iuxta decretum Con-
cilij procedunt, debent assignari Horis singulis,
& pro qualibet hora fieri portio, & qui non in-
terfuerint, distributiones amittant, nec absen-
tibus ademptæ, inter præsentibus possunt diuidi,
sed fabricæ Ecclesiæ, aut alteri loco pio, pro
arbitrio Ordinarij debent applicari: refert
Steph. VVeyms d. constit. 11. n. 13. vbi subdit
rationem considerari posse ex eo quòd tertia
illa pars fructuum deducatur, & in distribu-
tiones quotidianas conuertatur, non in ali-
quod solatium præsentium, sed in odium, &
pœnam absentium, & personaliter non adim-
plentium debitum officium: ideòque non
subsit ratio cur ex pœna, vel odio aliorum
præsentibus debeant aliquid lucrari ne videan-
tur ex culpa, vel delicto locupletari. Sed ad
hæc non aduertentes nonnulli Doctores exi-
stimarunt quòd illud decretum in d. capite 3.
sess. 22. potest intelligi stante consuetudine,
vel statuto, vt non accrescant intereßenti-
bus, sed in Ecclesiæ vtilitatem conuertantur,
Franc. Marc. Delphin. decis. 882. n. 6 & 7 par. 2.
Franc. Monald. cons. 27. num. 4. Vel vbi omnes
abfuerint à diuinis Officiis, quia tunc distri-
butiones quotidianas Ecclesiæ applicandas
esse resoluunt Cassad. decis. vnic. numer. 3. de
cleric. non resid. Gig. d. cons. 144. num. 30. Co-
uar. lib. 3. var. cap. 13. num. 7. Azor. d. capite 7.
quest. 8.*

Meliùs tamen Nau. miscel. 59. de Orat. n. 9. 16
vtramque Conc. Trid. decisionem ad concor-
diam reducit, vt scilicet d. c. 3. sess. 21. & d. c. 12.
sess. 24. intelligantur de distributionibus ordi-
nariis, & propriis, quæ constituuntur de fru-
ctibus communibus lucrificandæ ab obeun-
tibus communiter Officia diuina; aliud verò
c. 3. sess. 22. intelligatur tantum de distributio-
nibus extraordinariis, & impropriis, quæ de
redditibus particularibus Dignitatum, Perso-
natuum, & Officiorum constituuntur lucrifi-
candæ ab eis solis, qui huiusmodi beneficia
habent implendo officia, & seruitia Diuina
eis ab Episcopo præscribenda, ac designanda,
& ideò subdit Nau. has extraordinarias meri-
tò aliis non accrescere quibus ordinariæ ac-
crescunt; quoniam hæc de communibus fru-
ctibus constituuntur pro officiis communiter
ab omnibus obeundis, illæ verò de fructibus
particularibus præfatarum Dignitatum, Perso-
natuum, & Officiorum pro officiis, ac serui-
tiis à solis ea obtinentibus, faciendis, & obeun-
dis Hanc Nauarri ad vtrumque decretum con-
ciliationem post Philarch. sequuntur Paul.

M 2 Fusc.

Fusc. de visit. lib. 1. c. 15. n. 25. Gallet. in margarita casuum conscientia, verb. Officium divinum p. 190. Azor. d. c. 7. q. 8. Campan. ad diuersor. Iuris Canon. rub. 7. c. 6. n. 15. vers. consului, Monet. d. part. 3. q. 6. n. 29.

17 Ego verò aliter præfata Concilij decreta esse concilianda existimo, vt scilicet d. c. 3. sess. 22. loquatur in Dignitatibus, à quibus Ordinarius tertiam partem fructuū in distributiones quotidianas conuertendo separare potest, & dato quòd distributiones quotidianæ non sint tenues, & in odium obtinentiū Dignitates, & negligentium residere, & quando illa tertia pars ita subtracta per non seruientes amittitur, locis piis est applicanda. At verò d. c. 3. sess. 1. vt loquatur solum quando distributiones ita sunt tenues, vt negligantur, & hoc casu tertia fructuum pars ita separata, & in distributiones ab Ordinario conuersa si per nō seruientes amittatur, proportionabiliter seruientibus accrescit, vt refert decisū Nic. Garc. de benef. part. 3. c. 2. n. 465. & delarasse S. Cong. testatur Rot. in Astoricens. residentiæ 6 Jun 1616. coram R. B. meo Coc. Dec. impressa post tract. de distribut. quotid. Alex. Monet.

18 Vtrum autem distributiones absentium debeantur non solum actu interuentibus, verum etiam aliis qui iuris fictione cēsentur interuentibus, vt qui absunt ex causa infirmitatis, vel in Ecclesiæ suæ utilitatem, vel ob iustitiam, & rationabilem corporis necessitatem? Solum deberi actu interuentibus constat ex c. unic. vers. statuimus, de cler. non resid. lib. 6. vbi Bonifacius VIII. indistinctè mandat, ac statuit, vt quotidianæ distributiones iis Canonicis, & Clericis Collegiarum Ecclesiarum tribuantur, qui diuinis Officiis adfuerint, atque adeò cū eas quoque distributiones complectantur, quas ij, qui non interfunt, acquirerent, si interessent, necessarium est eas acquiri, & accrescere iis qui interfunt. Hoc idem colligitur ex Conc. Trid. sess. 21. de reform. c. 3. vbi decernitur quotidianas distributiones diuidendas esse inter obtinentes Dignitates, & ceteros Diuinis interuentibus, & clariùs ex sess. 24. de reform. c. 12. vbi statuitur vt distributiones ij, qui statis horis interfuerint, recipiant reliqui verò quauis collusione, aut remissione exclusi his careant. Facit etiam, quia cū maiorem laborem subeant reliqui Canonici quando aliquis eorum abest, meritò maioris mercedis loco illis debentur huiusmodi distributiones iure accrescendi, ex quibus, & aliis hanc partem defendit Barthol. à S. Fausto de horis Canon. lib. 3. q. 88. me citato in hoc loco Machado en su perfetto Confessor. l. 4. p. 4. trat. 3. docum. 7. n. 3.

Remanet videre an idem dicendum de distributionibus, quas Canonicus ob delictū per sententiam Iudicis amisit? Bonac. de Horis

Can. disp. 2. q. 7. punct. 1. n. 3. existimar eas inter interuentibus non esse distribuendas, sed debere per Iudicem applicari Ecclesiæ, vel loco pio, Monet. vero de distrib. p. 3. q. 6. n. 50. & seqq. quem sequi videtur Machado d. docum. 7. n. 2. dicit contrarium probabile.

Potest Canonicus distributiones, quas alter malè quæsierat, sibi applicatas, & traditas illi ipsi donare, quis eas amisit, gloss. verb. suas in d. c. unico, & ibi Gemin. in §. qui verò, n. 10. de cler. non resid. lib. 6. Nau. miscel. 59. de Orat. n. 4. & 5. Azor. d. c. 7. q. 9. Monet. d. p. 3. q. 5. n. 6. Sanctar. d. q. 13. n. 5. nouissimè Barthol. à S. Fausto de Horis Canon. l. 3. q. 91. Castr. Palao tom. 2. disp. 3. punct. 9. §. 13. n. 1. me citato in hoc loco Trullanch. d. l. 1. c. 8. d. 16. n. 4. Nald. verbo distrib. n. 3. Bonac. de Horis Canon. disp. 2. q. 5. p. 7. §. 2. n. 1. Sanch. in Consil. mor. l. 2. c. 2. dub. 109. Machado d. l. 4. p. 4. trat. 3. docum. 8. num. 2. me citato in hoc loco Garc. in sum. mor. tract. 2. disp. 9. dub. 7. Sed an id hodie ita distinctè liceat, vide infra n. 23.

At verò Episcopus, seu Capitulum non potest remittere, aut donare amissas distributiones ob non residentiam, vt ex decreto Conc. Trid. d. c. 12. colligunt Nau. de horis Canon. c. 22. miscel. 14. n. 48. & conf. 5. n. 1. de cleric. non resid. Menoch. de art. casu 429. n. 6. Vgolin. de potest. Episcopi p. 1. c. 19. §. 2. n. 6. vers. tertio, Pialec. in praxi Episc. p. 2. c. 3. n. 8. in fine p. 124. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra l. 2. tit. 23. de residentia, rub. An Canonici, vel alij habentes Dignitatem teneantur residere in suis Ecclesiis. n. 90. & 91. Gall. in margarita casuum conscient. verb. distributiones 4. Machado d. l. 4. p. 4. docum. 8. n. 1. Rot. in Hispal. distributionum 2. Maij 1603. coram Reuerendiss. D. meo Coccino, est prima in impressis post tract. de distribut. quotid. Alex. Monet. Ego ipse de officio, & potestate Episc. par. 3. alleg. 53. n. 140. & me citato Sanctarel. d. q. 13. n. 7. Consensus enim Canonicorum non potest facere, vt qui non interfuit Diuinis, habeat distributiones quotidianas, & neque statuto, aut lege hoc potest constitui, sicut resoluunt Nau. de horis Canon. c. 5. n. 20. & c. 21. n. 63. Menoch. d. casu. 429. n. 6. in addit. Mendez de Cabedo diuers. iuris. arg. lib. 1. c. 9. Bonac. in de Sacram. disp. 4. q. ult. punct. 7. §. 5. num. 8. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. dec. 493. in 1. edit. alias resol. 384. n. 7. in 2. edit. Immo nec totum Capitulum per consuetudinem potest concedere quòd absens lucratur distributiones quotidianas, etiam si per momentum temporis durauerit absentia, vt censuit Rot. in d. Hispalen. distributionum, & obseruant Aloyf. Ricc. dict. resol. 384. n. 8. Steph. Gratian. discept. forens. c. 166. n. 31. Rota decif. 61. n. 3. p. 1. recentior.

Et quauis nonnulli existimauerint non esse prohibitū remittere distributiones præteritas si absit omnis fraus, & conuentio, sed solum

solum esse prohibitum conuenire de remittendis distributionibus in futurum, vt probabiliter putat Monet. *parte 3. q. 5. n. 8.* cuius opinio attento Iure communi vera est; si credimus gloss. *verb. suas, in d. c. unico,* quæ id probat, & videtur amplecti Rota. *decis. 61. n. 4. p. 1. recentior.* nihilominus tamen post. *Conc. Trid.* id amplius non licet, vt sentit Nauarr. *de Orat. miscel. 59. n. 3.* dum ait sententiam illius glossæ esse per *Conc. Trid.* sublatam, Stephan. Durãt *de ritibus Eccles. l. 3. c. 25. n. 5.* dum dicit prædictam gloss. esse nunc delendam, Azor. *dist. 7. c. 7. q. 9.* Sanch. *in cons. moral. l. 2. c. 2. dub. 108. in fin.* Machado *d. doc. 8. n. 3.* plures refert, & sequitur Sanctar. *d. q. 13. n. 6.* ubi addit hanc opinionem hoc tempore esse communem, & fauere cultui diuino; quia alioquin daretur occasio Clericis absentandi se à Choro, sperantes sibi faciendam esse remissionem à suis Canonicis amicis, & ita quoque ipse Canonicus cogereur saltem ex gratitudine remittere distributiones aliis Canonicis in diminutionem cultus diuini. An autem, & quando super distributionibus transigi possit? Vide Monet. *d. p. 3. q. 5. n. 14.*

CAPVT XXIII.

Canonici absentes an, & quando statuto, vel consuetudine quoad lucrandas distributiones pro præsentibus haberi possint, vel non?

SVMMARIVM.

- 1 Dignitatem, Canonicatum, Præbendam, aut portionem in Cathedrali, aut Collegiata Ecclesia obtinens vigore cuiuslibet statuti, aut consuetudinis ultra tres menses ab eis de Ecclesiis quolibet anno abesse non potest.
- 2 Consuetudo immemorialis non excusat à residentia in Cathedralibus, & Collegiatis insignibus.
- 3 Foundationibus, seu statutis à Sede Apostolica confirmatis ex certa scientia, & cum causa cognitione non censetur derogatum per Conc. Trid. sess. 24. de reform. c. 12.
- 4 Consuetudo immemorialis potest excusare à residentia in Ecclesiis Collegiatis ruralibus prorsus destitutis, aut in quibus nunquam antea supra hominum memoriam solitum esset residere.
Consuetudo immemorialis qua, eiusque vis remissiuè. *ibid.*
- 5 Consuetudo valet, vt is qui habet Canonicatus in diuersis Ecclesiis, percipiat distributiones in vtraque, cum tamen in vna tantum resideat.
- 6 Distributiones primi anni quodam dentur hæredibus mortui beneficiarij potest consue-
Barbos. de Canonic. & Dignitatib.

tudine introduci.

- 7 Statuta de seruitio per annum, vel aliquod tempus, & de nihil percipiendo interim de massa grossa nisi peracto integro dicto seruitio, non comprehenduntur decreto Conc. sess. 24. de reform. c. 14. nec Bulla Pij V.
- 8 Consuetudo valet quod vna hora, vel duabus interequentes lucrentur massam grossam, sine præbendam amissis distributionibus quotidianis.
- 9 Consuetudo valet quod interequentes vna hora in vno mense ex nonem fructus lucrentur amissis distributionibus.
- 10 Canonici qui vna hebdomada intersunt diuinis Officiis, vt possint lucrari distributiones sequentis etiam hebdomada, quamuis illis non intersint, potest consuetudine introduci.
- 11 Consuetudo valida, vt quis in absentia quotidianas lucretur distributiones si sciente, & patiente, ac tolerante Papa inducta fuerit, non verò illo tantum commuente.
- 12 Distributiones vt conferantur iis, qui iussa suarum Ecclesiarum occupantur in computatione reddituum, vel sumptuum ipsarum Ecclesiarum potest consuetudine introduci.
- 13 Consuetudo valet, vt clericis senibus post 70. annum dentur distributiones, quamuis diuinis Officiis non intersint.
- 14 Seruitium quadraginta annorum Ecclesia præstitum, stante consuetudine, liberat Beneficiatum à residentia, ita ut lucretur distributiones quotidianas in absentia, quamuis non intersit diuinis.
- 15 Distributiones quotidianæ vt diuidantur inter eos, qui intersunt Officio diuino certis horis, licet non intersint omnibus, potest consuetudine introduci.
- 16 Clerici recedentes à choro dum diuinum Officium canitur, possunt stante consuetudine lucrari distributiones si id fieri contingat ob celebrandum Missam, vel Sacramentalem Confessionem.
- 17 Canonicus missus à Capitulo pro aliquo seruitio ipsius Ecclesie, seu capituli, vel absens ob aliquam necessitatem, vel causam ipsi Ecclesie vtilem, potest stante consuetudine percipere omnes fructus, & distributiones quotidianas.
- 18 Consuetudo potest efficere vt quotidiana distributiones debeantur absentibus, qui non intersint Diuinis, in casu quo de iure dubium est an absentibus distributiones quotidiana debeantur.

N Vlli licet obtinenti in Cathedrali, aut Collegiata Ecclesia Dignitatē, Canonicatum, Præbendam, aut Portionem vigore cuiuslibet statuti, aut consuetudinis, ultra mē-